



# Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ «Πῦρ ἀγάπης» καὶ γιὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ γιὰ τοὺς δικαίους

## Ἡ «ὀργή» τοῦ Θεοῦ\*

### Στοργικὸς Πατέρας καὶ ὄχι ἄσπλαγχο ἀφεντικὸ

**Πολλὰ** χωρία μέσα στὴν Ἁγία Γραφή ἀναφέρονται στὴν «ὀργή τοῦ Θεοῦ».

\* \* \*



**Τί** σημαίνει, ὅμως, «ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ»; Δυστυχῶς, ἡ φράση αὐτὴ συχνὰ παρερμηνεύεται, παρουσιάζοντας ἕναν Θεὸ –στὴν καλύτερη περίπτωση– «αὐστηρὸ χωροφύλακα», καὶ –στὴν χειρότερη περίπτωση– «σαδιστὴ τύραννο», ποὺ ἱκανοποιεῖται, κολάζοντας ἀμείλικτα τοὺς παραβάτες τῶν ἐντολῶν Του!

**Ἄς** θυμηθοῦμε τὸ παράπονο τοῦ ὑπαρξιστῆ φιλοσόφου Σάρτρ, ποὺ ἔλεγε ὅτι περίμενε ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς νὰ τοῦ δείξουν ἕναν Θεό–«στοργικὸ Πατέρα» καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἔδειξαν ἕνα «ἄσπλαγχο ἀφεντικό».

\* \* \*

**Ἄν** ἀνοίξουμε, ὅμως, τὴν Φιλοκαλία, ἥδη στὶς πρώτες σελίδες, θὰ ἀκούσουμε τὸν Καθηγητὴ τῆς Ἑρήμου, τὸν Μέγα Ἀντώνιο, νὰ λέει:

**«Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαθός, ἀπαθὴς καὶ ἀμετάβλητος... Ὁ Θεὸς δὲν ὀργίζεται· γιὰτὴν ἡ ὀργὴ εἶναι πάθος. Δὲν πρέπει νὰ κρίνουμε τὸν Θεὸ μὲ ἀνθρώπινα μέτρα... Τὸ νὰ λέμε ὅτι ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται τοὺς κακοὺς, εἶναι σὰν νὰ λέμε, ὅτι ὁ ἥλιος κρύβει τὸ φῶς του ἀπὸ τοὺς τυφλοὺς».**

(Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπητικῶν, Ἑκδόσεις Ἀστήρ, 1974, τόμος Α', σελ. 24)

\* \* \*

**Στὸ** ἴδιο πνεῦμα καὶ ὁ Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος γράφει:

**«Οἱ κολαζόμενοι σὴν γέεννα θὰ τιμωροῦνται μὲ τὴν μάστιγα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ»** (καὶ ὄχι τῆς ὀργῆς Του).

Ἀηλαδῆ, δὲν θὰ τιμωροῦνται ἀπὸ ἓναν Θεὸ πού νευρίασε, ὀργίστηκε, ἐπειδὴ Τὸν προσέβαλαν, καὶ τώρα γεμᾶτος ἐκδίκηση βγάξει τὸ ἄχτι Του πάνω στοὺς ἀπίστους, γιὰ νὰ ἱκανοποιηθεῖ – δῆθεν – ἡ Θεία Δικαιοσύνη.

**Καὶ** συνεχίζει ὁ Ἀββᾶς Ἰσαάκ:

**«Εἶναι ἄτοπο νὰ πιστεύει κανεὶς ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ σὴν κόλαση στεροῦνται τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δίνεται ἀδιάκριτα σὲ ὅλους. Ἐνεργεῖ, ὅμως, κατὰ δύο τρόπους: τοὺς μὲν ἁμαρτωλοὺς κολάζει, τοὺς δὲ δικαίους εὐφραίνει».** (Ἅγιος Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος, Λόγος πδ')

\* \* \*

**Τὰ ἴδια** γράφει καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός:

**«Αὐτὸ πρέπει νὰ ξέρετε, ὅτι ὁ Θεὸς κανέναν δὲν κολάζει· ἀλλὰ ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος νὰ κάνει τὸν ἑαυτό του δεκτικὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος ἐλεύθερα ἀνοίγει τὴν πόρτα σὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, γεμίζει χαρὰ καὶ τρυφή. Ὅποιος πεισματικὰ τὴν κλείνει, αὐτὸς μόνος του φτιάχνει τὴν κόλασή του».**

(Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός,  
Κατὰ Μανιχαίων διάλογος, PG 94, 1545D-1548A)

\* \* \*

**Καὶ** ὁ Μέγας Βασίλειος τονίζει ἐπιγραμματικά:

**«Τὸ πῦρ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ διχάζεται σὲ δύο ἐνέργειες: τὸ μὲν καυστικὸν τοῦ πῦρ ἐνεργεῖ στοὺς ἁμαρτωλοὺς, τὸ δὲ φωτιστικὸν στοὺς δικαίους».**

(Μέγας Βασίλειος, Εἰς τοὺς Ψαλμ. 28,6, PG 29, 297BC)

Τοὺς ἁμαρτωλοὺς τοὺς κατακαίει, ἐνῶ τοὺς δικαίους τοὺς φωτίζει. **Τὸ ἴδιο πῦρ** καὶ γιὰ τοὺς δύο. **Ὅχι πῦρ ὀργῆς καὶ ἐκδίκησης** γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ **πῦρ ἀγάπης** γιὰ τοὺς δικαίους. **Πῦρ ἀγάπης** καὶ γιὰ τοὺς δύο!

\* \* \*

**Συμπέρασμα:** **Ὅλα** αὐτὰ τὰ φρικτά, ἢ λίμνη τοῦ πυρός, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον καὶ τὰ ὅμοια, δὲν εἶναι καρποὶ τῆς ἐκδικητικῆς μανίας ἐνὸς ὀργισμένου τιμωροῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀπλῶς περιγράφουν τὸ πῶς βιώνουν τὸν πύ-



**ρινο ποταμὸ τῆς θεϊκῆς ἀγάπης**, ὅσοι ἀπὸ μόνοι τους, τελείως ἐλεύθερα, δὲν θέλησαν νὰ μοιάσουν στὸν Θεὸ καὶ νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν ἀγάπη Του. **Ὅσοι δὲν θέλησαν νὰ ἀγωνιστοῦν**, γιὰ νὰ γίνουν **δεκτικοὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ**. **Ὅσοι ἐλεύθερα διάλεξαν νὰ γίνουν «χόρτος»**, καὶ γι' αὐτὸ *«ταχὸ ἀποξηρανθήσονται»*, *«γρήγορα θὰ ξεραθοῦν»* (Ψαλμ. λς' 2).

**Ἐνῶ**, ὅσοι ἐλεύθερα διάλεξαν νὰ γίνουν *«χρυσάφι»*, αὐτοὶ *«ὡς φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ φανοῦσιν καὶ ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος»* (Δανιήλ ιβ' 3), θὰ λάμπουν καὶ θὰ εὐφραίνονται αἰώνια!



---

(\*) Περιοδ. «Σύνδεσμος» Καλαμάτας, ἀριθμ. 554 / Δεκέμβριος 2020, σελ. 298-299. Τοῦ π. Βαρνάβα Λαμπρόπουλου. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.